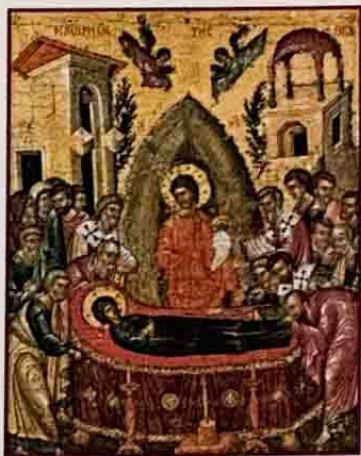

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Παρασκευή, 15 Αυγούστου 2025)

ΑΛΕΞΙΟΣ

Επίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

**Πρὸς τὸν ἱερό κλῆρο καὶ τὸν φιλόχριστο λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως**

«Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων,
ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως,
τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε.»
(Κάθισμα)

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ὅποιος πιστεύει στὸν Θεό καὶ δέχεται τὸν λόγο Του, μεταβαίνει ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ (Ἰω. 5, 24). Τὸν τελικό λόγο τῆς ἐπιγείας ζωῆς μας δέν ἔχει ὁ θάνατος ἀλλὰ ἡ ζωὴ· ἡ ἀκατάλυτη καὶ αἰώνια ζωὴ.

Ἡ Γυναίκα πού ἔγινε τὸ «Δοχεῖον τῆς Χάριτος» καὶ ἡ Μεσίτρια πρὸς τὸν Θεό, προκειμένου νά λυτρωθεῖ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θανάτου χωρὶς προοπτική, ἐκοιμήθη σήμερα. Ἡ Ἐκκλησία κάνει χρῆση τῆς φράσης «ἐκοιμήθη», γιατί ὄντως πρόκειται περὶ ὕπνου, ἐνόψει τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. Ἐφτασε λοιπὸν τὸ **ἐπίγειο τέλος τῆς Θεοτόκου καὶ «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων»** σπεύδουν καὶ συναθροίζονται στὴν Ἁγία Πόλη τῶν Ἱεροσολύμων, γιὰ νά κηδεύσουν τὸ ἱερότερο καὶ τὸ γλυκύτερο πρόσωπο πάνω στὴ γῆ. Ὡστόσο, ὁ ὕπνος τῆς Θεοτόκου κράτησε λίγο, διότι «μετέστησεν Αὐτὴν πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς», Τὴν πῆρε κοντά Του Ἐκεῖνος πού γεννήθηκε μέ τρόπο θαυμαστό ἀπὸ τὴν Ἰδια. Γι'αὐτό, ὄχι μόνο δέν θρηνοῦμε, ἀλλὰ ἀντίθετα καίρουν μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφες τοῦ Χριστοῦ, λέγοντας Χαῖρε Σὺ, πού ἀνέβηκες στὰ Ἄνω Βασιλεία.

Ὁλόκληρη ἡ βιοτὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ, ἕως τὸν Γολγοθᾶ καὶ τὴ Γεθσημανῇ, ὑπῆρξε ἓνα θαῦμα τοῦ Θεοῦ, στὸ ὁποῖο διακόνησε ὁ ἄνθρωπος, στὸ πρόσωπο τῆς Παρθένου. Στὸν Εὐαγγελισμό Της ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ, Ἐκεῖνη ρωτήθηκε καὶ συγκατατέθηκε: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου» (Λκ. 1, 38).

Ἡ Παναγία **κοινώνησε πρώτη τὸν Χριστό, ἀφοῦ τὸν φιλοξένησε στὰ σπλάχνα Της**. Θήλασε μέ τὸ γάλα Της, Αὐτὸν πού συντηρεῖ ὅλα τὰ ὄντα τῆς γῆς. Κράτησε στὴν ἀγκαλιά Της, Αὐτὸν πού κρατᾷ τὸ σύμπαν στὰ χέρια Του. Ἀνέθρεψε μέ στοργή Ἐκεῖνον πού συντηρεῖ τὸν κόσμον. Παρέδωσε στὴν κοινωνία Ἐκεῖνον πού ἦρθε νά ἀνακαινίσῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα ἦλθε νά σώσῃ ἀπὸ τὴ φθορά καὶ νά μᾶς ἐνώσῃ ὅλους, καὶ γιὰ πάντα, μέ τὸν Θεό, μέ ἓναν ἀγαπητικό δεσμό υἱοθεσίας.

Τιμοῦμε λοιπὸν σήμερα τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἡ κοίμησὶς Της ἔγινε καινούργια ἀρχή. Τὸ μνημα Της ἀναδείχτηκε ἐφαλτήριο ἀπ' ὅπου καὶ σωματικά ἀνέβηκε στὸν οὐρανό. Δέν μποροῦσε νά γίνῃ ἀλλιῶς. **Τὸ σῶμα πού ὑφάνθηκε μέ τὸν Υἱό καὶ Λόγο**, τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ δημιούργησε τὸ θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, **δέν ἦταν δυνατό νά γνωρίσει τὴ σήψη**. Πολύ πρὶν ἀπὸ τὴν Κρίσιν καὶ τὴ Δευτέρα Παρουσία, Ἐκεῖνη προγεύτηκε τὴν ἀφθαρσία τοῦ σώματός Της, μέ τὴ Μετάστασή Της στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ὁ θάνατος τοῦ κάθε ἀνθρώπου βυθίζει σέ πένθος τοὺς οἰκείους του, καὶ εἶναι ὡς ἓναν βαθμὸ δικαιολογημένη ἡ ὁδύνη. Εἶναι, ὥστόσο, πρόσκαιρη ἡ ἀπώλεια καὶ σύντομος ὁ χωρισμός ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα, ἀφοῦ «προσδοκοῦμε ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ὅπως ὁμολογοῦμε στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως. **Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου μᾶς προκαλεῖ ἀναστάσιμη χαρὰ καὶ μᾶς ἐτοιμάζει γιὰ τὴν ὄντως ζωὴ**. Ἐκεῖνη κινεῖται πρὸς τὸ αἰώνιο, τὸ ἄδυτο φῶς, σέ Οὐράνια Ὁραση καὶ ἀπόλαυση, σέ ἓνα τόπο χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ὅπου ἀναμένει καὶ μᾶς. Ἄς εἶναι ἡ ζωὴ μας συναρμοσμένη μέ τὴ ζωὴ τῆς Παναγίας, ἃς εἴμαστε ἐνωμένοι μέ τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησίαν, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καὶ ἐμεῖς τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ γλυκιά Μάνα τοῦ Κυρίου μας καὶ ὅλων ἡμῶν, πού Τὴν τιμοῦμε σήμερα.

Χρόνια Πολλὰ καὶ εὐλογημένα
Ἡ Παναγία νά μᾶς προστατεύει!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ὁ Νικαίας
† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος